SKAGEN KIRKE

KIRKESIDEN

KIRKEFROKOST I SOGNEHUSET

DEN 24. MARTS 2019

Den 8. marts modtog vi melding fra kirkeministeriet om, at Henrik Bang-Møller den 15. april 2019 har fået ny ansættelse, dvs. at han fratræder sin ansættelse i Skagen-Hulsig pastorat.
Det betyder, at vi allerede den 24. marts har de sidste gudstjenester i Hulsig og Skagen kirker med vores sognepræst de seneste ca. 20 år.
Det skal vi ikke fejre! men vi skal tage en ordentlig afsked og sige farvel til en sognepræst, som gennem sine 20 år i Skagen har haft og fået betydning for mange mennesker i og omkring kirken.

Derfor vil vi invitere alle – så mange som der nu kan være i Sognehuset – til en afskeds-kirke-frokost søndag den 24. marts efter højmessen i Skagen kirke (ca. kl. 12).

Af praktiske grunde har vi behov for tilmeldinger senest den 22. marts til kirkekontoret.

AFTENSANG

Denne sæsons sidste aftensang er onsdag den 20. marts kl. 17.00 med sognepræst Henrik Bang-Møller og organist Jette Plougheld.

Den første aftensang i sensommeren bliver onsdag den 25. september.

I sommerperioden er der morgensang i Skagen kirke kl. 9.30 hver onsdag fra 26. juni til den 7. august.

ARRANGEMENTER

- **AFTENSANG: Onsdag den 20. marts kl. 17.00 i Skagen kirke v/ Henrik Bang-Møller. Se omtale.**
- **MANDAGSCAFÉ: Mandag den 25. marts kl. 10.00 i Sognehuset.**
- **PAUSEN: Tirsdag den 26. marts kl. 16.00 i Sognehuset. Se omtale.**
- **FOREDRAG OVER EUROPÆISK ÅNDSHISTORIE: Tirsdag den 26. marts kl. 16.30 i Sognehuset v/ Søren Raaberg-Møller.**
- **MENIGHEDSRÅDSMØDE: Tirsdag den 26. marts kl. 19.00 i Hulsig.**
- **SALMEBONGO: Torsdag den 28. marts kl. 15.15 i Skagen kirke.**
- **MØDE I INDRE MISSION: Torsdag den 28. marts kl. 19.00 i Sognehuset v/ Bent Kjær, Hjørring.**

GUDSTJENESTER

Søndag den 24. marts, 3. søndag i Fasten

- **AFSKEDSGUDSTJENESTE: kl. 9.00 i Hulsig kirke v/ Henrik Bang-Møller**
- **AFSKEDSGUDSTJENESTE: kl. 10.30 i Skagen kirke v/ Henrik Bang-Møller (Se omtale)**

Evangeliet til 3. søndag i Fasten, Lukasevangeliet 11, 14-28

Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer. Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere, og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder. Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diede!« Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!«

TAK TIL MENIGHEDERNE I SKAGEN OG HULSIG

Der er situationer i livet, hvor man af lutter sentimentalitet står i fare for at overdrive betydningen af sig selv. Præster, der tager afsked med deres sogne, er i dén farezone.

Inklusive mig selv.

For efter næsten 20 år i Skagen og Hulsig takker jeg af som sognenes retteligt kaldede sognepræst. Og det kunne ligne en tanke, at det sker under ét år efter, en anden af sognets præster, Per Rasmussen, sagde farvel og flyttede til Silkeborg.

Det er det ikke. En kombination af mine børns alder, det rette embede i Vrå-Em og de trods alt mange år heroppe, har været udslagsgivende.

Hvis faren for at overdrive betydningen af sig selv i dén situation er stor, så behøver jeg imidlertid ikke vogte mig for at overdrive dén betydning, som Skagen, Hulsig og deres respektive menigheder har haft for mig og min familie. Den er nemlig uovertruffen og ikke til at måle med nogen rimelig målestok.

Tænk sig, hvor mange menneskers og familiers liv, jeg som præst har været en del af! I både sorg og glæde. Og i alt det, der ligger imellem. Dén tillid, man her har vist mig, er ikke alene gået mig direkte til hjertet, men har gjort mig uvurdérlig rig på hjertelighed, erfaringer, livsmod og ikke mindst fantastiske historier.

For det kan jeg kun sige en dybtfølt tak. Selvom det slet ikke rækker til at omfatte det, jeg føler.

Tak også til den gudstjenestefejrende menighed i både Hulsig og Skagen, som har hørt kirkeklokkernes kalden "på gammel og på ung, mest dog på sjælen træt og tung, syg for den evige hvile", som Grundtvig digter det i en berømt salme. Der er ikke noget ved at være præst noget som helst sted, hvis ikke menigheden røgter deres kirkegængerembede og søger gudstjeneste, dåb og nadverbord. Det gør man i Skagen og Hulsig.

Jeg har personligt altid følt mig bedst tilpas i det almindelige præstedømme, hvor præst og læg er ligegyldige medlemmer. På dén konto har jeg ofte måttet inkassere mange forundrede kommentarer om, at det da umuligt kan passe, at jeg er præst!? Men det har jeg i det mindste ikke kunnet skjule, når jeg har haft præstekjole på ...

Tak også til kirkens ansatte i både Skagen og Hulsig! Ikke alene har I passet jeres arbejde samvittighedsfuldt, så det har været nemmere for os andre at passe vores. Men vi har, synes jeg, også på tværs af faggrupper haft det smaddergodt sammen.

Det er jo arbejdet, der har bragt os ind på livet af hinanden. Så det er ikke givet, at vi trives i hinandens selskab. Men det har jeg i allerhøjeste grad oplevet. Fis og ballade, alvor og seriøsitet har ukunstlet vekslet mellem hinanden. Og humor og selvironi har lettet atmosfæren, når jeg – og andre! - har lavet fejl. – Ikke også, Anne Klarskov!

Nu begynder en ny tilværelse for min familie og jeg i Vrå og Em sogne. Det glæder vi os til, og jeg går ydmygt til opgaven. Men tiden i Skagen og Hulsig som sognepræst har rustet mig godt, tror jeg. Så jeg går fortrøstningsfuldt til arbejdet dérnede også.

Min familie og jeg vil på dén ikke ubetydelige baggrund ønske menighederne i Skagen og Hulsig Guds velsignelse over fremtiden!

Tak!

Henrik Bang-Møller

ET HYGGELIGT MØDESTED FOR ALENE-FORÆLDRE

NÆSTE GANG VI MØDES ER TIRS. 26. MARTS KL. 16.00-19.00

Hygge, snak, kaffe, leg, spil og aftensmad.
Velkommen til nogle hyggelige timer i PAUSEN, Sognehuset, Kirkevej 7a.

Kontakt Kirke – og Kulturmedarbejder Anne-Gerda Tvilling for yderligere information. 23 46 03 41 / smh@skagenkirke.dk